

اسم مبالغه : فَعَالٌ و فَعَالَةٌ اسم تفضیل : أَفْعَلٌ و فُعْلَى (جمع: أَفَاعِلٌ) اسم مکان: مَفْعَلٌ و مَفْعِلٌ و مَفْعَلَةٌ (جمع: مَفَاعِلٌ)	«باسمه تعالی» بروزن مفعول اسم مفعول مُ - يَ ا مُ ا	بروزن فاعِل اسم فاعل مُ - يَ ا مُ يَ	درس اول:
--	---	--	----------

جواب شرط (یا فعل یا جمله ی اسمیه (یا ف))	فعل شرط (ماضی یا مضارع)	ادات شرط إِنْ مَنْ مَا إِذَا	درس دوم:
ترجمه: مضارع اخباری (اگر فعل باشد).	ترجمه: مضارع التزامی		

یا اسم خاص (عَلِمَ)	یا اسم نکره ← معمولاً با تنوین (ترجمه: یک، ی، یک.. ی)	معرفه	درس سوم:
یا با ال (مُعَرَّفٌ بِال)			

درس چهارم: ۱. اگر بعد از اسم نکره، فعل بیاید در ترجمه "که" ۲. ماضی + مضارع فعل دوم ← ماضی استمراری	ماضی + ماضی فعل دوم ← یا ماضی ساده یا ماضی بعید مضارع + مضارع فعل دوم ← یا مضارع اخباری یا مضارع التزامی
---	---

درس پنجم:	مضارع + مضارع در ترجمه مضارع التزامی	نَنْ	مضارع + مضارع در ترجمه مستقبل منفی
		أَنْ كَيْ لِ لِكَيْ حَتَّى	

درس ششم:	مضارع + مضارع در ترجمه ماضی ساده ی منفی	لِ	مضارع + مضارع در ترجمه مضارع التزامی مثبت "باید"
			(فقط با اول شخص و سوم شخص می آید.)

با دوم شخص : نھی فارسی	مضارع + مضارع در ترجمه	لا ی نهی
با اول شخص : "نباید"		
با سوم شخص : "نباید"		

درس هفتم:	کان یَکُونُ کُنْ	لیس	صار، یَصْدِرُ	أَصْبَحَ ، یُصْبِحُ
	بود	نیست	شد(می شود)، گشت، گردید(می گردد)	

**مهم: کَانَ لِ : داشت لیس لِ : ندارد

کَانَ + ماضی در ترجمه ماضی بعید (خودِ کَانَ ترجمه نمی شود).
کَانَ + مضارع در ترجمه ماضی استمراری (خودِ کَانَ ترجمه نمی شود).

حقیقتاً